

**ART
KINO**

ŠKOLA U KINU

ZA SREDNJE ŠKOLE

školska godina 2015./2016.

RITAM LUDILA (Whiplash, SAD, 2014.)

Žanr: drama glazbeni

Režija: Damien Chazelle

Scenarij: Damien Chazelle

Uloge: Miles Teller, J.K. Simmons, Melissa Benoist

Produkcija: Bold Films, Blumhouse Productions, Right of Way Films

Distribucija: Continental film

Trajanje: 107'

Andrew Neiman je ambiciozni mladi jazz svirač bubnjeva koji se želi probiti na sam vrh elitnog glazbenog konzervatorija. Progonjen činjenicom što mu je otac neuspješni pisac koji radi kao profesor engleskog jezika, Andrew žudi za tim da postane jedan od najboljih bubnjara na svijetu. Voditelj vrhunskog jazz banda u školi je Terence Fletcher, profesor koji koristi neobične i nimalo pedagoške metode, ali je poznat i po svom vrsnom učiteljskom talentu koji zahtjeva od svojih učenika apsolutnu predanost glazbi. Fletcherova je glavna motivacija u životu da stvori novog Charlieja Parkera, a to se, prema njegovom mišljenju, dobija jedino bespoštednim metodama i surovom disciplinom. Radi postizanja svoga cilja Fletcher neće prezati ni od fizičkog nasilja kao ni podlih psiholoških igara. Kada Fletcher dovede mladog Andrewa u svoj bend to će zauvijek promijeniti mladićev život. Andrewov naum da se zacrtanom cilju posveti do krajnjih granica koje ne trpe nikakve distrakcije sa strane, vrlo će brzo prerasti u opsesiju, a nemilosrdnost učitelja gurnut će ga do ruba vlastitih fizičkih i psihičkih mogućnosti...

Ritam ludila jedan je od najhvaljenijih filmova iz 2014. godine. Dobitnik je *Zlatnog globusa* i tri nagrade Oscar (posebno valja istaknuti Oscara za najbolji sporednu ulogu J.K. Simmons).

Kroz film se provlače vrlo interesantne teze i pitanja. Da li je za umjetničku izvrsnost potrebno prijeći granice vlastite izdržljivosti? Da li bespoštedne metode i disciplina stvaraju izuzetne umjetnike? Stoga, je priča o poznatom jazz glazbeniku, Charlie Parkeru, koju u jednom trenutku prepričava Fletcher, ključna za sam film. Pravi talenti nikada ne odustaju, smatra Fletcher, pa je tako učenike potrebno gurati dalje nego se od njih očekuje.

Ritam ludila maetralno je režiran igrani film kojeg karakteriziraju krupni planovi, zumovi i dinamična montaža koji s glazbom čine savršenu cjelinu. Posebno se ističu muzički dijelovi filma koje Chazelle režira kao da i sam dirigira jazz sastavom. Interesantno je napomenuti da je glavni glumac, Miles Teller, sve glazbene scene odradio u potpunosti sam, bez dublera. Naime, mladi glumac bubnja od svoje 15. godine, a za film je uzeo dodatne lekcije u trajanju od dva mjeseca pa su tako kapljice krvi koje u jednoj sceni vidimo da kapaju po bubnjevima u potpunosti autentične.

Datumi održavanja programa:

- 24. 11. 2015. (utorak) u 14,30 sati
- 22. 12.2015. (utorak) u 11,00 sati
- 15. 1. 2016. (petak) u 11,00 sati
- 15. 3. 2016. (utorak) U 11,00 sati

CITIZENFOUR (Njemačka / SAD / Velika Britanija, 2014.)

Žanr: biografski

Režija: Laura Poitras

Scenarij:

Uloge: Edward Snowden, Glenn Greenwald, William Binney

Produkcija: Praxis Films, Participant Media, HBO Documentary Films

Distribucija: Restart Label

Trajanje: 114'

Citizenfour je ovogodišnji dobitnik Oscara za najbolji dugometražni dokumentarni film. To je priča o Edwardu Snowdenu, natprosječnom mladom čovjeku s dugogodišnjem stažom u obavještajnim službama koji je otkrio skandal o nezakonitom prisluškivanju građana od strane Nacionalne službe sigurnosti SAD-a (NSA). U filmu redateljica filma, Laura Poitras opisuje početke kontakta sa „Citizenfourom“ odnosno Snowdenom, a potom u intervjuu u hotelskoj sobi u Hong Kongu, Snowden pred novinarima otkriva razmjere zlouporabe američkih obavještajnih službi koje koriste telekomunikacijske tvrtke za prikupljanje podataka i za špijunažu. Na koncu film prati Snowdenove pokušaje da izbori politički azil kako bi utekao od osvete američkih vlasti.

Citizenfour je uzbudljiv dokumentarac koji po mnogočemu podsjeća na pravi špijunskog triler. Nakon ovog filma korištenje laptopa, mobitela, e-maila i Facebooka neće više izgledati bezopasno.

Američka novinarka i dokumentaristica Laura Poitras još je 2012. započela rad na dokumentarcu o zloporabama američkih službi sigurnosti u eri nakon 11. rujna. Jednog dana dobila je anonimni mail koji je potpisao „Citizenfour“ i koji joj je ponudio podatke za njenu priču. Nakon proteka razdoblja u kojem je zadobila njegovo povjerenje, Poitras se napokon susrela sa misterioznim zviždačem i pritom ponijela kameru sa sobom... Tako je nastao nevjerojatan skandal o nezakonitom prisluškivanju građana, koji je uključivalo i špijunažu njemačke kancelarke.

Centralna figura ovog filma je superinteligentan mladi čovjek (koji ostavlja dojam tipičnog „nerda“) čiji ga idealizam dovodi do toga da si upropasti život u ime javnog interesa i demokracije. On je suvremeni Don Kihot koji se bori za očuvanje privatnosti građana, iako ta borba danas izgleda besmislena.

Koliko je priča o Edwardu Snowdenu intrigantna za filmski svijet dokazuje i činjenica da poznati američki redatelj Oliver Stone snima igrani film radnog naziva *Snowden* koji bi trebao imati svoju premijeru krajem ove godine.

Datumi održavanja programa:

- 27.10. 2015. (utorak) u 11,00 sati
- 11. 2. 2016. (četvrtak) u 14,30 sati

CURE (Bande de filles, Francuska, 2014.)

Žanr: drama

Režija: Céline Sciamma

Scenarij: Céline Sciamma

Uloge: Karidja Touré, Assa Sylla, Lindsay Karamoh, Mariétou Touré

Produkcija: Hold-Up Films & Productions, Lilies Films

Distribucija: Zagreb film festival

Trajanje: 112'

Mariemin život se sastoji od niz zabrana i ograničenja. Zbog loših ocjena ne može odabrati srednju školu koju želi, ne može izlaziti s dečkom koji joj se sviđa, a njena je svakodnevica opterećena brigom o mlađim sestrama jer majka radi po cijele dane. Tu je i Mariemin brat koji je preuzeo ulogu „oca obitelji“, u odsutnosti istog, a pritom ne preza ni od fizičkog i psihičkog maltretiranja svojih sestara. Kada na putu iz škole sretne tri djevojke koje tvore malu djevojačku bandu, kojoj će se sramežljiva Marieme pridružiti, započne njen put ka osamostaljenju i pronalaženju vlastita identiteta. Marieme će postati Vic, promijeniti će način oblačenja i frizuru, doživjeti prva ljubavna iskustva te postati samouvjerenija i agresivnija. Sve će ju to dovesti na vrlo opasan put na kojem će otići od kuće i pridružiti se bandi lokalnog dilera. Neodlučna da li se vratiti kući ili ne, Marieme će na kraju shvatiti koliko je teško odrastanje i odvajanje od vlastite obitelji.

Cure su treći igrani film francuske redateljice Céline Sciamma, koja se je i u svojim prethodna dva filma - *Naissance des Pieuvres* i *Tomboy* - bavila temom identiteta. Sciamma se u ovom filmu bavi temom odrastanja u imigrantskom predgrađu Pariza (tzv. banlieu) prikazujući na suptilan, ali sirov način, život grupe srednjoškolski u potrazi za vlastitim glasom i mjestom pod suncem. Marieme možda ne zna točno što želi, ali itekako zna što ne želi u životu: raditi cijeli život potplaćen i težak posao kao njena majka ili se udati i zatrudnjeti prije punoljetnosti. Također, ne želi život u kojoj će muškarci u njenoj okolini određivati tko je. Scena u kojoj mlade djevojke, u iznajmljenoj hotelskoj sobi pjevaju i plešu na Rihanninu pjesmu „Diamons“ najbolje opisuje osjećaj ponosa i moći adolescentica. Iako pripadaju društvenoj skupini koja se nalazi na marginama društva, one se osjećaju jedinstvene i lijepe - „kao dijamanti na nebu“, slobodne u odabiru vlastitog života i identiteta i u bijegu od okruženja u kojem nemaju mnogo opcija.

Sciamma u filmu uspijeva zadržati realističnost pa film u pojedinim dijelovima izgleda kao dokumentarac o odrastanju adolescenata u francuskom predgrađu. Ipak, specifičan redateljski senzibilitet redateljice kao i prelijepa fotografija, zadržavaju ovaj film u sferi europskog autorskog filma koji je namijenjen prije svega mladoj publici. Posebno valja naglasiti vrlo uvjerljive i prirodne glumačke izvedbe, a posebno onu mlade glavne glumice Karidja Tourém kojoj je ovo prva filmska uloga.

Datumi održavanja programa:

- 6. 11. 2015. (petak) u 14,30 sati
- 15. 12. 2015. (utorak) u 11,00 sati
- 29. 1. 2016. (petak) u 11,00 sati
- 6. 4. 2016. (srijeda) u 14,30 sati

RAZREDNI NEPRIJATELJ (Razredni sovražnik, Slovenija, 2013.)

Žanr: drama

Režija: Rok Biček

Scenarij: Nejc Gazvoda, Rok Biček, Janez Lapajne

Uloge: Igor Samobor, Nataša Barbara Gračner, Tjaša Železnik, Maša Derganc, Robert Prebil, Voranc Boh, Jan Zupančič, Daša Cupevski

Produkcija : Triglav film

Distribucija: Slovenski filmski center

Trajanje: 112'

Srednjoškolski razred dobiva novog razrednika, Roberta Zupana, profesora njemačkog. Novi profesor je strog i zahtjevan i traži od svojih učenika da razgovaraju samo na njemačkom, pritom se referirajući na Thomasa Manna. Atmosfera u razredu postaje napeta i stalno na rubu sukoba, a profesor Zupan od početka biva označen od strane učenika kao neprijatelj. Situacija kulminira kada tiha učenica Sabina počini samoubojstvo, nakon što se sukobila s profesorom. Iako ne znaju prave razloge njezina čina, učenici za tragediju optužuju omraženog razrednika, pri čemu im on odgovara još većom distancom i nespremnošću za kompromise. Nakon Sabininog sprovoda stvari u potpunosti izmiču kontroli: učenici organiziraju prosvjede i bojkotiraju nastavu. Ono oko čega su složni je to da se žele riješiti svog profesora, a kada im to uspije oni se okreću jedni protiv drugih. Spoznaja da stvari ipak nisu tako crno-bijele dolazi prekasno.

Osim što uspješno prikazuje konflikte u razredu, film je ujedno i svojevrsna sociološka studija slovenskog školstva i društva koje je podijeljeno između starih i novih vrijednosti. Nije slučajno da se radnja filma odvija upravo u gimnaziji, odnosno srednjoj školi, jer je upravo to prvo mjesto susreta mladih sa sustavom koji traži od njih da poštuju striktnija pravila. To posebno dolazi do izražaja kada se učenici susreću s profesorima koji su autoritativniji i stroži. U filmu upravo lik profesora Zupana zastupa stajalište da škola ima i odgojnu, a ne samo obrazovnu funkciju kao i da je srednje obrazovanje privilegija, a ne osnovno ljudsko pravo.

Film odlikuje hladna i komorna atmosfera koja je u kontrastu s bujicama emocija koje kliču ispod površine. Pritom posebno valja naglasiti maestralnu ulogu slovenskog glumca, Igora Samobora, u ulozi omraženog razrednika.

Razredni neprijatelj je redateljski prvijenac mladog slovenskog redatelja, Roka Bičeka, koji je film snimio na temelju svog iskustva iz srednje škole. Film je dobitnikom nagrade za najbolji film na Međunarodnom tjednu kritike Venecijanskog filmskog festivala 2013., nagrade publike na Festivalu europskih prvih filmova u Angersu 2014. te nagrada FIPRESCI na Panorami europskog filma u Ateni 2013. godine.

Datumi održavanja programa:

- 3. 12. 2015. (četvrtak) u 14,30 sati
- 4. 12. 2015. (petak) u 11,00 sati

ZORAN MOJ NEČAK IDIOT (Zoran, il mio nipote scemo, Italija/Slovenija, 2013)

Žanr: komedija

Režija: Matteo Oleotto

Scenarij: Daniela Gambaro, Pierpaolo Picciarelli, Marco Pettenello, Matteo Oleotto

Uloge: Giuseppe Battiston, Teco Celio, Rok Presnikar

Produkcijnska kuća: Transmedia, Staragara Productions

Distribucija: Zagreb film festival

Trajanje: 106 min.

Četrdesetogodišnji Paolo živi u malom furlanskom gradu, blizu slovenske granice. Nepouzdan je i nezreo, a dane provodi u lokalnoj krčmi i uporno prati svoju bivšu suprugu koja je sada udana za muškarca koji je sušta suprotnost Paolu. Jednog dana dobiva u privremeno skrbništvo nesigurnog, ali iznadprosječno inteligentnog, 16-godišnjaka koji je odrastao u slovenskim planinama. Iako nevoljko, Paolo je prisiljen brinuti se o njemu, ali uskoro otkriva Zoranov neobični dar: on fenomenalno igra pikado. Paolo pomisli da je to prava prilika da zaradi neki novac i da se osveti cijelom svijetu. Međutim, na kraju, će se ispostaviti da nećak ipak nije "idiot", već ljudski superioran mladić koji može izbaviti moralno kvarnog Paola.

Ovaj mali simpatični film smješten je na sjeveroistoku Italije, u Gorici. Režiser Matteo Oleotto je u jednu tipsku situaciju unio ono što regionalistički film treba imati da bi imao smisla: fine lokalne boje i šarmantne karaktere. Oleotto i glumačka ekipa, na čelu s odličnim glavnim glumcem Giuseppeom Battistonom, uspjeli su učiniti ovu atipičnu talijansku komediju posve zabavnom i uvjerljivom. Ovo je film o Italiji kakvu definitivno nismo navikli gledati.

Film je nagrađen na 28. International Critics Week nagradom publike.

Datumi održavanja programa:

- 6.10. 2015. (utorak) u 11,00 sati
- 23. 2. 2016. (utorak) u 11,00 sati

BREZA (Hrvatska/Jugoslavija, 1967)

Žanr: drama

Režija: Ante Babaja

Scenarij: Slavko Kolar, Ante Babaja, Božidar Violačić

Uloge: Manca Košir, Fabijan Šovagović, Velimir Bata Živojinović, Nela Eržišnik, Martin Segner

Produkcija: Jadran film

Distribucija: Jadran film

Trajanje: 92'

Breza pripovijeda sudbinu Janice, plavokose, krhke i tihe djevojke za koju ljudi u njenom selu govore da se izdvaja od drugih djevojaka kao "breza među bukvama". Kada Janica doživi kolaps u šumi, spasi ju Joža sveti, lokalni čudak koji ju potajno voli. Seoske starice pokušavaju uzaludno izliječiti slabu Janicu. Ona umire, a na pogrebu, Joža se prisjeća njenog teškog života. Janica, koju su smatrali najljepšom djevojkom u selu, zaljubila se i oženila za Marka Labudana, otresitog i grubog šumara. Marko ju je zanemarivao te je iako u braku dalje nastavio sa svojim životnim stilom, opijajući se u krčmama i zavodeći druge žene. Dodatnu tugu u Janičinom životu donijela je i smrt njenog djeteta. Kada Janica umre, Marko, na sablazan seljana ide na svadbu kao barjaktar. Tamo se pijan potuče i doživi preobrazbu. U zoru, dok hoda šumom naiđe na omiljeno Janičino stablo, brezu, ali umjesto da stablo posjeći on baca sjekiru te pada ničice pod stablo, shrvan tugom i grižnjom savješću.

Nastala prema istoimenoj kratkoj priči Slavka Kolara, *Breza* je prvi dugometražni igrani film tada 40-godišnjeg redatelja Ante Babaje. Babaja je tijekom pedesetih i šezdesetih godina prošlog stoljeća snimio niz zapaženih dokumentaraca i kratkih filmova, a *Brezu* je snimio na nagovor poznatog dramaturga Ive Škrabala, koji je scenarij za ovaj film pronašao u arhivi Jadran filma. Scenarij koji je prvobitno napisao sam Kolar, Babaja ga je dodatno doradio te u priču dodao i trećeg lika, Jožu Svetog, koji je preuzet iz Kolarove priče „Ženidba Imre Futača“.

Film *Breza* je pravi hrvatski filmski klasik koji je uspio zadržati svoj antologijski status do danas. Film vjerno prati stil Kolarove novele pa obiluje dugačkim kadrovima i upečatljivom fotografijom, a vizualni ugođaj filma podsjeća na kompozicije hrvatskih naivnih slikara. Smješten u nedefiniranu ruralnu sredinu sjeverozapadne Hrvatske, *Breza* prikazuje surovost društva prema drugačijim ljudima ali i prolaznost vremena. Babaja selo prikazuje kao okrutno i patrijarhalno mjesto u kojem je ženama namijenjena sasvim jasna, drugorazredna uloga, a vračare imaju veći autoritet nego liječnici.

Babaja je s ovim filmom doživio najveći uspjeh u svojoj karijeri te je u kasnijim anketama upravo *Breza* redovito proglašavana kao jedan od najboljih hrvatskih filmova uopće.

Datumi održavanja programa:

- 5. 2. 2016. (petak) u 11,00 sati

400 UDARACA (Les quatre cents coups, Francuska, 1959.)

Žanr: drama

Režija: François Truffaut

Scenarij: François Truffaut, Marcel Moussy

Uloge: Jean-Pierre Léaud, Albert Rémy, Claire Maurier

Produkcija: Les Films du Carrosse, Sédif Productions

Distribucija: Institut français

Trajanje: 99'

Dječak Antoine Doinel nema sreće ni kod kuće ni u školi. Kod kuće se Antoine susreće s neshvaćanjem roditelja, a u školi ga muči učitelj francuskog koji dječaka smatra propalicom. Roditelji ga zanemaruju pa Antoine izbjegava odlazak u školu kako bi gledao filmove i igrao se s prijateljima. Utjehu pronalazi i u sitnim prijestupima i neprestanom maštanju o ljepšoj svakodnevnici. Kad ga učitelj optuži zbog plagiranja, Antoine trajno napušta školu. S prijateljem ukrade pisani stroj ocu kako bi financirao planove za odlazak od kuće, nakon čega ga gnjevni otac predaje policiji, a Antoine završava u zatvoru s okorjelim kriminalcima. U popravnom domu Antoine otkriva svoju potištenost i nezadovoljstvo u fragmentiranom nizu monologa.

400 udaraca filmski je prvijenac poznatog francuskog sineasta, Francoisea Truffauta te jedno od inauguralnih djela francuskog *novog vala*. Truffaut se, prije snimanja *400 udaraca*, godinama bavio filmskom kritikom te je, zajedno s istomišljenicima iz časopisa *Les Cahiers du Cinéma*, utemeljio *novi val* kao novi stilski pravac u francuskoj kinematografiji koji je početkom 60-tih godina postao i svjetski utjecajan.

Lik Antoine Doinela baziran je u nesretnom djetinjstvu samog Truffauta, a film je hvaljen kao jedno od najboljih ostvarenja francuske i svjetske kinematografije.

Film je doživio veliki komercijalni uspjeh jer je priča o buntovnom mladiću pogodila u potpunosti raspoloženje tadašnje publike. Filmski su kritičari također bili impresionirani filmom prije svega zbog nekonvencionalnih narativnih tehnika i modernističkog stila. Film je na Međunarodnom filmskom festivalu u Cannesu 1959. nagrađen za najbolju režiju.

Truffaut je nekoliko godina kasnije odlučio nastaviti pratiti život Antoina Doinela, te se tako 1962. pojavio kao protagonist u kratkom filmu *Antoine et Colette*, a 1968. i cjelovečernjeg filma *Ukradeni poljupci*. Ti su filmovi, zajedno s *Domicile conjugal* iz 1970. i *L'amour en fuite* iz 1979. činili ciklus zvan "Pustolovine Antoina Doinela".

Datumi održavanja programa:

- 10. 12. 2015. (četvrtak) u 11,00 sati
- 26. 2. 2016. (petak) u 14,30 sati

TREĆI ČOVJEK (The Third Man, Velika Britanija, 1949.)

Žanr: triler

Režija: Carol Reed

Scenarij: Graham Greene

Uloge: Joseph Cotten, Orson Welles, Alida Valli, Trevor Howard

Produkcija: London Film

Distribucija: Hrvatski filmski savez

Trajanje: 100'

Nakon kraja 2. svjetskog rata razoreni Beč podijeljen je u četiri zone, a svakom vlada jedna od vojnih policija pobjedničkih zemalja - američka, sovjetska, britanska i francuska. Holly Martins, američki pisac vestern romana, stiže u poslijeratni Beč kako bi se sastao sa svojim starim prijateljem Harryem Limeom, koji mu je ponudio posao. Po dolasku, Holly otkriva da je Lime poginuo nekoliko dana ranije, jer ga je pregazio auto. Na sprovodu Martins upoznaje dvojicu britanskih vojnih policajaca, bojnika Callowaya i narednika Painea. Calloway mu otkrije da je Lime bio najobičniji kriminalac, te mu na kraju razgovara savjetuje da napusti Beč. Holly potom susreće i navodne svjedoke Harryeve pogiblje kao i lijepu glumicu, Annu Schmidt koja je bila u ljubavnoj vezi s Limeom. Martins kreće u vlastitu istragu i uskoro otkriva da je njegov prijatelj Lime itekako živ...

Treći čovjek remek-djelo je poznatog britanskog redatelja Carola Reeda, a snimljen je prema scenariju glasovitog pisca Grahama Greenea. To je jedan od najboljih europskih film noir, s osebujnom atmosferom poratnog moralnog rasula i krize. Film je spoj više različitih žanrova: detekcijskog filma, špijuskog trilera, melodrame i akcijskog filma. *Treći čovjek* karakterizira sugestivni ugođaj koji naglašava kontrastna fotografija, koja se referira na njemački ekspresionizam, i uporaba kosih kadrova.

Lik zločinca Harryja Limea spada jedan je od najkarizmatičnijih u povijesti filma, a glazba Antona Karasa na citri, jedan je od najslavnijih evergreena u povijesti filmske glazbe. Zanimljivo je napomenuti da u glavnim ulogama nastupaju dva znamenita američka filmska glumca, Orson Welles i Joseph Cotten, koji su zajedno glumili i u antologijskom *Građaninu Kaneu*.

Smatran jednim od ponajboljih filmova svih vremena, *Treći čovjek* je, u raznim anketama, redovito proglašavan i najboljim britanskim filmom ikada snimljenim. Film je osvojio 1949. Zlatnu palmu na festivalu u Cannesu, te Oscara za najbolju fotografiju.

Datumi održavanja programa:

- 17. 12. 2015. (četvrtak) u 11,00 sati

VELIKA ILUZIJA (La Grande Illusion, 1937, Francuska)

Žanr: drama, ratni

Režija: Jean Renoir

Scenarij: Charles Spaak, Jean Renoir

Uloge: Jean Gabin, Dita Parlo, Pierre Fresnay, Erich von Stroheim

Produkcija: Réalisation d'art cinématographique (RAC)

Distribucija: Institut français

Trajanje: 114'

Tijekom Prvog svjetskog rata, dva francuska zrakoplovca, satnik de Boieldieu i poručnik Maréchal, oboreni su padaju u njemačko zarobljeništvo. Poručnik Maréchal je mehaničar i pripadnik radničke klase dok je de Boieldieu bogat aristokratski časnik. Dok očekuju smještaj u kamp ratnih zarobljenika, upoznaju upravitelja kampa, sofisticiranog i ljubaznog aristokrata, von Rauffensteina. Odvojeni od ratnih strahota i prisiljeni živjeti zajedno, zarobljenici stvaraju vlastiti svijet u kojem su, naizgled, važnije klasne i svjetonazorske razlike i sličnosti negoli nacionalne ili vojne. Zajedno s još jednim zarobljenikom Židovom Rosenthalom, dvojica francuskih zarobljenika planiraju bijeg iz kampa. Tijekom bijega, de Boieldieu se žrtvuje za svoje ratne drugove te stradava upravo od ruke von Rauffensteina. Maréchal i Rosenthal nalaze utočište kod njemačke udovice, te iako se među žene i Maréchal rodi ljubav, dvojica bjegunaca kreću dalje u slobodu.

Naslov filma preuzet je iz knjige britanskog pacifističkog pisca i nobelovca Normana Angella. Renoir je svoj pacifistički stav izrazio i kroz prikaz likova u filmu koji osjećaju više zajedništva s pripadnicima iste klase i svjetonazora, nego s pripadnicima vlastite nacije ili vojske. Tako de Boieldieu i von Rauffenstein nalaze zajednički jezik koji se temelji na kodeksu časti koji dijele kao pripadnici privilegirane klase, a pripadnici radničke klase pokazuju sklonost zbližavanja s Nijemcima, s kojima dijele isto socijalno porijeklo. U *Velikoj iluziji* je ujedno prikazan kraj jedne epohe koja koincidira sa Prvim svjetskim ratom, a to je suton europske aristokracije koja prepušta mjesto „pučanima“ odnosno radničkoj klasi.

Film prikazuje i besmisao rata te ima snažnu antiratnu poruku. Sam naziv "velika iluzija" često se tumačio kao svojevrsno redateljevo upozorenje o tome da Prvi svjetski rat nije bio "rat koji je završio sve ratove", te da svijetu predstoji novi sukob. Renoirov film je bio zabranjen u nacističkoj Njemačkoj, ali i u Francuskoj, za vrijeme Drugog svjetskog rata, jer se smatralo da će podrivati borbeni moral. *Velika iluzija* smatra se jednim od najvažnijih ostvarenja francuske i svjetske kinematografije u međuratnom periodu. Njegov redatelj, Jean Renoir, svojim je filmovima snažno utjecao na kasnije autore te se smatra prethodnikom francuskog *novog vala*, pa ga je Françoise Truffaut nazivao „ocem svih nas“.

Datumi održavanja programa:

- **9. 12. 2015. (srijeda) u 14,30 sati**
- **1. 3. 2016. (utorak) u 11,00 sati**

ČISTAČI CIPELA (Sciuscià, Italija, 1946)

Žanr: drama

Režija: Vittorio De Sica,

Scenarij: Cesare Zavattini, Sergio Amidei, Adolfo Franci, C. G. Viola,

Uloge: Rinaldo Smordoni, Franco Interlenghi, Aniello Mele, Bruno Ortensi

Produkcija: Società Cooperativa Alfa Cinematografica

Distribucija: Discovery film & video

Trajanje: 93'

Rimski čistači cipela Giuseppe i Pasquale maštaju o kupnji bijeloga konja. Da bi to ostvarili, upleću se u šverc i, kada ih ulična proročica prijavi policiji, dospijevaju u maloljetnički zatvor. U zatvoru, stariji Pasquale neprestano štiti Giuseppea, pa misleći da mu pomaže, policiji odaje Giuseppeova starija brata, čime se njihovo prijateljstvo naprasno okončava. Kada Giuseppe i malodobni delinkvent, Arcangeli, pobjegnu iz zatvora, Pasquale pomaže policiji u potjeri.

Čistači cipela suosjećajan je i ganutljiv prikaz života dječaka koji su postali kriminalci zbog rata i siromaštva. Ovaj igrani film prvo je djelo iz serije De Sicinih neorealističkih filmova i jedno je od najznačajnijih ostvarenja tog stilskog pokreta i talijanske kinematografije uopće. Film je hvaljen zbog suptilne i sugestivne režije, efektne scenografije, glumačkih ostvarenja i snimateljskih dostignuća. Osobito su impresivni prizori svakodnevnog gradskog života rimske sirotinje, kao i sekvence u maloljetničkom zatvoru. Unatoč pesimizmu koji prevladava u filmu, zamjetan je i De Sicin nenametljiv osjećaj za humor.

Čistači cipela ostvarili su zamjetan komercijalni uspjeh što je omogućilo De Sici, koji je započeo karijeru kao glumac, daljnji razvoj svoje redateljske karijere. Samo dvije godine poslije Čistača cipela De Sica će snimiti svoje remek-djelo, Kradljivce bicikla.

Film je osvojio posebnog Oscara 1947. godine, a bio je i nominiran za najbolji scenarij.

Izvorni naslov filma - Sciuscià - nastao je prema iskrivljenom izgovoru engleske riječi shoe-shine (čistači cipela) u napolitanskom dijalektu i kojim su siromašni dječaci u ratom poharanoj Italiji dozivali američke vojnike kako bi ponešto zaradili čisteći cipele.

Datumi održavanja programa:

- 17. 11. 2015. (utorak) u 11,00 sati
- 4. 2. 2016. (četvrtak) u 11,00 sati

39 STEPENICA (The 39 Steps, Velika Britanija, 1935.)

Žanr: triler

Režija: Alfred Hitchcock

Scenarij: Charles Bennett, Ian Hay

Uloge: Robert Donat, Madeleine Carroll, Lucie Mannheim, Peggy Ashcroft, Godfrey Tearle

Produkcija : Gaumont-British Picture Company

Distribucija: Discovery film & video

Trajanje: 86'

London, tridesete godine prošloga stoljeća. Tijekom predstave u kojoj g. Memorija demonstrira svoje ogromno, enciklopedijsko znanje i odgovara na bilo koje pitanje iz publike točku pogađanja, Kanađanin, Richard Hannay, koji se slučajno zatekao u kazalištu, svjedok je ubojstva. Hannay sreće tajanstvenu ženu, Annabellu, koja mu nudi skrovište u svom stanu i priznaje da je špijun i da ju proganja organizacija, jer je otkrila zavjeru o planiranoj krađi britanskih vojnih tajni. Tijekom noći Annabella je ubijena, a Hannayju bježi ne bi li se spasio. Nakon što u novinama pročita da je glavni osumnjičenik za ubojstvo, Hannay kreće put Škotske kako bi istražio trag i pronašao prave ubojice...

39 stepenica kultni je triler slavnoga britanskog redatelja Alfreda Hitchcocka i jedno od ponajboljih redateljevih ostvarenja iz njegovog ranog, britanskog perioda. Utemeljen na istoimenom romanu pisca Johna Buchana, ovaj triler donosi napetu priču o došljaku koji je slučajno optuženom za ubojstvo i čiji se bijeg pretvori u sustavno raskrinkavanje tajne špijunske organizacije. Upravo će motivi nedužnog čovjeka koji je krivo optužen za ubojstvo i koji je prisiljen sam se upustiti u istragu, koja je pak vezana uz neko putovanje ispunjeno opasnostima i potjerama, postati jedan od glavnih tema budućih Hitchcockovih filmova. Film je postavio još jedan motiv koji će se kasnije pojavljivati u Hitchcockovim filmovima, onaj lika hladne i elegantne plavuše (utjelovljen u ovom filmu u glumici Madeline Carroll), kao redateljjev ženski ideal.

39 stepenica plijeni sjajnom pričom, uzbudljivim scenarijem i preciznom režijom. Film je za svoje vrijeme bio vrlo skup (ponajprije zbog velikih honorara dvoje glavnih glumaca) jer je producerska kuća – Gaumont-British Picture Company – željela ovim filmom ostvariti proboj na američko tržište.

Od ukupno četiri filmskih adaptacija romana *39 stepenica*, Hitchcockova se verzija smatra najboljom, a 1999. godine ovaj se film našao na visokom četvrtom mjestu na listi najboljih britanskih filmova u anketi koju je proveo Britanski filmski institut.

Datumi održavanja programa:

- 12. 2. 2016. (petak) u 11,00 sati

Kako se prijaviti za Školu u kinu?

Prijave za **Školu u kinu** mogu se izvršiti na broj telefona **091/555 8447**, svakim radnim danom od 08:00 do 16:00 sati, ili na e-mail: barbara.zupicic@art-kino.hr.

U slučaju da škole iskažu povećani interes za pojedini program moguće je organizirati održavanje programa i u drugim terminima, uz prethodni dogovor sa školama.

Za svaki pojedini termin imamo 220 slobodnih mjesta za učenike/ce i profesore/ice.

Program sufinanciraju Grad Rijeka, Hrvatski audiovizualni centar, Europa Cinemas, Hrvatsko društvo filmskih redatelja te Agencija za elektroničke medije.

Ulaz na sve projekcije je besplatan.